

WWW.UNILIB.RS

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му е на год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а.вр

БРОЙ 42. У Новоме Саду, 14. Новембра 1861. **ГОД. IV.**

Библичне приповедке у библичнимъ речма.

9. Обеѣанѣ Аврааму.

(Мойс. кнѣ. I. гл. 15. и 18.)

И рече Богъ Аврааму у виђеню ноћномъ: „Небой се Авраме, я ћу тезаштити, и награда ће твоя бити велика.“ А Аврамъ рече: „Господе! я ћу и умрети безъ деце, пакъ ће синъ могъ укућанина Елиезера мой наследникъ бити.“ Господъ рече: „не, не, ты ћешъ родити сина, и тай ће бити наследникъ твой.“ И изведе Господъ Аврама на полъ и рече: погледай на небо, и изброй звезде ако можешъ, толико ће бити семена твогъ.“ И верова Аврамъ Господу, и намену му се вера у правду.

И бияше Аврамъ 99 лета, и яви му се Господъ и рече: „я самъ Богъ твой, угађай мени и буди безъ порока, и положићу заветъ мой, и намножићу те. И паде Аврамъ на лице, а Богъ рече: „ево ти заветъ мой, бићешъ отацъ мноштва народа, и нећешъ се звати одъ садъ Аврамъ (високи отацъ) него Авраамъ, (отацъ мноштва) и ставлямъ заветъ мой съ тобомъ и твоимъ потомствомъ, заветъ вечни, и даемъ теби и семену твою сву землю Ханаанску у вечито иманѣ, али да држите заветъ мой, ты и твоо потомство. И жена твоя Сара, неће се звати Сара (госпођа) него Сарра (кнегиня) и благословићу е, и даћу ти одъ нѣ

чедо, и биће у народе, и цареви народима изъ нѣга ће изаћи. И паде Авраамъ на лице и обрадова се, а Богъ рече: „Заиста, Сара ће ти родити сина Исаака у ово доба на годину.“

И опетъ се яви Богъ Аврааму изподъ дубова Мавриски. Ту сеђаше Авраамъ на врати сенице свое у подне, и подигнувши очи виде три човека предъ собомъ, и притрча имъ на сусретъ и поклони се до землѣ и рече: „Господе, ако самъ у милости предъ тобомъ, непрођи слугу твога; ето донеће се вода и омиће се ноге вама, и разладите се овде подъ дрветомъ, и донећу хлеба да едете, и онда идите путемъ своимъ.“ Они рекоше: „а ты учини као што рече.“ И отрча Авраамъ Сари и рече: „ускори и умеси колача, и отрча кравама, и узе теле младо, и даде слуги, да га брзо сготови; и узе масла и млека и теле сготовљено и предложи имъ, и едоше, а онъ стаяше предъ њима подъ дрветомъ. И онда му рече Господь: „у повратку доћићу теби на годину, и онда ће ти родити Сара сина.“

10. Прошашъ Содоме и Гоморе.

(Мойс. књ. I. гл. 18 и 19.)

И усташе отудъ и окренуше се Содоми и Гомори, и Авраамъ пође съ њима, а Господь рече: „Вика содомска и гоморска намножи се и греси су њиови велики.“ А Авраамъ приближивши се рече: „Заръ ћешъ погубити и праведне съ нечастивима; ако буде 50 праведника у граду, заръ нећешъ поштедити све радъ 50 праведни?“ Господь рече: „ако буде у Содоми 50 праведника, опростићу свом граду.“ Авраамъ рече: „я се усуди говорити съ Господомъ моимъ, я земля и пепео, ако л' би 45 праведни било, заръ би погубио

савъ градъ?“ Господъ рече: „не, ако 45 праведни нађемъ.“ Авраамъ рече далъ: „а ако нађешъ 40?“ Господъ рече: „не, ни онда.“ „Не срди се Господе, да јошъ рекнемъ, придода Авраамъ: „ако се нађе 30?“ Господъ рече: „нећу иј погубити.“ Опетъ рече Авраамъ: „кадъ смемъ говорити съ Господомъ, а ако се нађе 20?“ Господъ рече: „нећу ии погубити.“ „Не срди се Господе, придода Авраамъ, ако рекнемъ јошъ едну, „а ако се нађе само 10?“ Господъ рече: „нећу ии погубити.“ И чимъ Господъ оде, а Авраамъ се поврати.

И дођоше два анђела у Содомъ подъ вече, а Лотъ сеђаше предъ врати, и кадъ ии виде, устаде на сусретъ и поклони се и рече: „Господо, склонити се у домъ слуге вашегъ и одпочините, и принуди ии и уђоше, и изнече имъ колача, и едоше. Али пре спаваня дођоше Содомљани и обколеше домъ, младо и старо, и иззиваше Лота говорећи: „где су люди што дођоше теби ноћасъ, изведи иа.“ И изађе Лотъ и рече: „браћо нечините овимъ людма зла.“ Алъ они насилце навалише на Лота и приближише се да разбию врата, алъ анђели увукоше Лота унутра и врата заклачаше, а оне предъ врати поразише слепоћомъ и немогоше врата ваћи; и рекоше анђели Лоту: „имашъ ли овде зетова или синова и ћери, или кога другогъ рода у граду, изведи ии изъ овогъ места, еръ насъ посла Господъ да погубимо све.“

И изађе Лотъ и разговори се са зетовима своимъ и рече: „устайте и изалазите изъ места овогъ, еръ оће Господъ да упропасти градъ.“ Али се овима учини, да се Лотъ шали, а кадъ јутро би, понудише анђели Лота да излази, да не погине са беззаконцима, и узеше га за руку, нѣга и жену и две кћери нѣгове, и изведоше говорећи: „спаси своју душу, и необазири се нити стой у овомъ пределу.“ И Господъ

пусти съ кишомъ сумпоръ и ватру на Содому и Гомору, и преврну градове и сву околину, и погипе све живо у граду. Али жена Лотова обазре се, и постаде каменомъ сланимъ. И уставши Авраамъ съ ютра оде на оно место где стояше съ Господомъ, и погледа Содоми и Гомори и виде како иѣаше пламенъ одъ землѣ.

Б о ж и њ њ .

Неколико лекция за старию децу.

(Продужено.)

Ц.

На Воведение, на Николь-данъ и на друге црквене празнике, што у време божињнѣга поста спадаю, у мѣсто обичныхъ пѣсама у славу Майке Божие, пою се веѣ на вечерню и на ютреню пѣсме, у којима се изявлюе радость о Христовомъ долазку.

Две последнѣ неделѣ предъ празникомъ Христова Рождества посвећене су успомени Христовыхъ праотаца. Прва одъ тыхъ неделя зове се неделя св. Праотаца, ерѣ се тада у духовнимъ песама споминѣ Адамъ и Ева, којима в Богъ найпре обећао, да ће искупителя послати; затымъ се споминю праведници: Енохъ и Ное; патриарси: Авраамъ, Исаакъ и Яковъ са нѣговыхъ 12 синова, на последку сви пророци и други праведници, кои чезнуше за спасениемъ и отчекиваше долазакъ Месие искупителя и Спасителя свѣта. У апостолу тога дана светуе насъ апостолъ Павле, да нашу тѣлесну природу покоримо духу, да чисто и цѣломудрено живимо, да се клонимо грамзения за многимъ богатствомъ и сребролюбия; да сваку злобу, мрзость и срдитость одбацимо одъ себе; да неговоримо срамне

речи, да никога неоговарамо, нити да лажемо еданъ на другога; да сбацимо са себе старога човѣка, са свима нѣговимъ дѣлима, па да се обучемо у новога човѣка, кои се обнавля у познаванѣ по обличию Божию, предъ киме су сви люди еднаки, были они ма когга рода и племена, само ако се владаю по божиимъ заповѣстима. Изъ светога евангелия чита се ове неделѣ причта спасителѣва о великой вечери на кою нехтѣдоше доћи званице, него мораде домаѣинъ съ пута довести себи друге госте. (Лук. 76). Евангелие ово, а исто тако и апостолъ садрже у себи ту за насъ науку, да су Богу сви люди мили, ма когга они рода были, и да сви могу быти удіоници царства Божиега, само ако хоће да слѣдуу светой науци, кою сынъ Божій людма съ неба донесе.

Друга одъ овыхъ неделя назива се неделя предъ Рождествомъ Христовымъ, или неделя св. Отаца. У црквенимъ песмама ове неделѣ поглавито се споминѣ пророкъ Данійлъ и она три младиѣа Ананија, Азария, и Мисаилъ, кои осташе одъ огня неповреѣени. У апостолу слушамо ове неделѣ дивна дѣла, коя праведници у старомъ завѣту починише снагомъ вѣре у Бога, и у обеѣаногъ Спасителя; слушамо силне патнѣ и муке кое они претрпише, пакъ ипакъ не доживише за свога живота испуненѣ обеѣаня Божиегъ, и благодати Божие, коя се показала са долазкомъ Христовымъ (Евр. 330). Затимъ се чита прва глава евангелия по Матею, у којой се садржи родословие Христово починяюѣи одъ Авраама праотца, и описание реѣеня Христовогъ одъ Дѣва Марие.

По дѣцу нашега народа знамените су обе ове неделѣ с' тога што се у очи прве држе „Материце,“ а у

очи друге „Отцеви.“ То су праве побожне и много-
 значеће народне светковине, које бы требало да се свагда
 употребе као средства за благовратно и благочестиво
 воспитание. У те дане дѣца честитају своимъ роди-
 тельима, па бы ваљало, да се томъ приликомъ за-
 ветую, да ће ихъ свесрдно слушати и добри бити;
 родители пакъ даривајући своју дѣцу лѣпимъ књи-
 жицама, иконицама, халынама и новцемъ, и припра-
 вљајући имъ избрану вечеру, изјављују тымъ знацима
 ону жарку любовъ, коју у срдцу према дѣци својој
 осећају. Споменъ овыхъ светковина остае за свагда
 неизгладимъ у срдцу дѣциемъ, и добра дѣца сећајући
 се оныхъ милостій, које су изъ руку доброга отца и
 нѣжнолюбеће матери примали, старају се да имъ сва-
 ке године све веће радости причинявају, а за споменъ
 и спасение душевно, покойныхъ родителя, моле се
 особито у ове дане Богу, те дају читулъ своихъ пре-
 дака, о Отцевима и Материцама у цркви читати.

III.

На петъ дана испредъ Божића, а то в лицемъ
 на данъ успомене св. Игнатія, започинѣ се предпраз-
 нованѣ рођеня Христоваго, које се на вечерню у очи
 тога дана отвори са овомъ духовномъ песмомъ :

„Предпразднствѣимъ людіе Хрїстоваго рождество,
 и вознесше оумъ къ Витлеему вознесемса мыслию: и
 оусмотримъ Дѣво дѣшевными очеси, идѣшю родити
 во вертепѣ всѣхъ Господа и Бога нашего. Егдаже Іу-
 сифъ видѣвъ чѣдесъ величество, мнаше человекъ зрѣ-
 ти, яко младенца пеленами покриваема, поразѣмѣваше
 же ѿ вѣщей Бога быти истиннаго, подающаго дѣшамъ
 нашимъ велию милость.

Овако краснымъ рѣчма призива насъ св. црква,
 да се мыслию подигнемо к' Витлеему, и да душевнымъ

очима угледамо Дѣву Марію, како путуе у Витлеевъ да тамо у сиромашкой пеѣнини роди онога кои е Господь и Богъ нашъ. Тога дана наютреню узъ стихове изъ хвалитбевыхъ псалмова, пою се сладкопѣво и полагаю, како по гласу тако и по саставу найлѣпше стихире одъ коихъ ѣмо мы овдѣ само две прве навести.

„Ангелскіа предидите силы: ѣже во Витлеемѣ оуготовайте ислы: слово бо раждаетсѣ, мѣдрость происходитъ, пріемлетъ цѣлованіе церквокъ на радость Богородицы. Людѣ рцемъ: благословенъ пришедый, Боже нашъ слава тебѣ.“

„Горы сладость да каплютъ, се бо приходитъ Богъ Ѡвѣ: изыцы покарайтесѣ, радѣйтесѣ пророцы, патріарси възграйте, челоувѣцы косплещите рѣками. Крѣпкій и великій князь Хрїстосъ раждаетсѣ, царь небесъ на землю приходитъ.“

Овимъ истымъ духомъ дышу и све остале пѣсеме кое се за време четиредневногъ предпразнованя, у славу долазеѣегъ Спасителя пою, а круна свимъ тымъ пѣсемама есть тропарь, кои овако гласи:

„Готовисѣ Витлееме, Ѡверзисѣ вѣзмѣ Едеме, кра- сѣйсѣ Еуфрато: шкш древо живота въ вертепѣ процвѣте Ѡ Дѣвы: рай бо онаѣ чреко шкисѣ мысленный, въ немже божественный садъ, Ѡ негшже идше живїи вѣдемъ, не шкоже Адамъ оумремъ. Хрїстосъ раждаетсѣ прежде падшїи возставити образъ.“

Значенъ овога тропара есть слѣдуюѣе:

„Припремай се Витлееме, отвори се свима раю, дичи се Ефрато плодна долино витлеемска; ерь дрво живота у пеѣнини процвѣта изъ Дѣве. Нѣна утроба постаде умный рай, у комъ е божественна воѣка, съ кое вдуѣи живи ѣмо быти, а неѣмо као Адамъ умрети. Хрїстосъ се раѣа, да подигне обличіе Божіе у човечеству, кое е преѣе пало было!“

(Продужїе се.)

Свећа у тамнѣ и у сумраку.

(Продуженъ.)

15.

„Я се држимъ чистаго евангелія, и тежимъ за правнимъ савршенствомъ!“

А заръ мы хоѣмо шта друго? И мы се држимо правоꙗ чистагоꙗ светагоꙗ еванѣлїя, и мы желимо онаково нравно савршенство коимъ се одликоваху Хришћани првихъ вѣкова. У православноꙗ цркви наћи ћешъ друже мой, и едно и друго. Свакоꙗ честитый и вѣрный сынъ православноꙗ цркве стара се да живи по св. Евангелию, и да испуњава свое обвезаности съ онаковомъ точношћу, с' каквомъ ихъ испуњаваху прва чеда св. цркве. Време кодоꙗ насъ нив ничега нзмѣнило. Промѣнуле су се може быти у течаю толикихъ вѣкова, неке споляшнѣ форме, а суштностъ вѣре и закона остала е у цркви нашоꙗ она иста, коя быяше у прве вѣкове после Христа.

Обреди богослужения и споляшнѣ великолѣпїе, каквога нив было првихъ вѣкова, после Христа, простичу изъ суштности св. вѣре наше, садрже у себи велико символично значенѣ и разясняванѣ найсветїихъ тайна' и наука'. А и нѣи е света црква у разна, премда врло давна времена према потребама и околностима усвоила, држећи се оныхъ речїй Апостола Павла: Вся камз благообразна и по чинѣ да быкаютъ. (Коринт. XIV. 40.)

Човѣкъ свое седме, десете и тринайсте године, вѣсть еданъ и истый човѣкъ, само што се мало по мало развїя и постепенно долазидо своего савршенства.

То исто быва и съ дѣлима Божиима у свѣту нравственно духовномъ. У време апостолско, была е пра-

вославна црква у своје постанку. Тада се јоштѣ немогаше видѣти сво нѣно богатство и сва слава, која се течаемъ више вѣкова развила. Што мы више испитуемо древности Християнске, све то веѣма се увѣравамо о томе. Учена изслѣдованя веѣ су многе странце, и саме нѣке невѣрнике у нѣдро православне цркве привела. У споменицима изъ прва три християнска вѣка, налазе учени испитатели, темель и порекло свиу садашњихъ устано́ва́ цркве православне. Тамо се налази постоянна духовна Иерархия, епископи, као послѣдници апостола, св. литургия, ков садашњи готово сви обреди, одъ апостолскихъ времена постое; призиванѣ молитвено пресветой Дѣви Маріи; призиванѣ светаца, почитанѣ светихъ икона' и моштию, употребленѣ свихъ седамъ тайнѣи новаго завѣта, исповѣсть предъ свештеникомъ, и т. д.

И зато люто вараю народъ они кои уче да в християнство у прва времена было сасвамъ друго, него што е сада у православной цркви. Правый православный Християнинъ разликуе се одъ Християна' првыхъ вѣкова' само своимъ езыкомъ и одѣломъ, — а вѣра, ердце и дѣла, всу и мораю быти онаква, као и у прва времена.

Православна се црква нигда ния меняла, нигда ние одступала одъ науке Христове, нити в речи Спасителѣве по людскомъ суемудрию толковала. И кадъ бы сви люди, оставивши сваку човѣческу измишльотину, у дѣлима вѣре слѣдовали православному цркву; то бы се започео вѣкъ мира и духовне ереѣе.

(Продужмѣ се.)

Искупујте време !

(Продуженъ.)

Друго средство, коимъ се време школско на добро употребити може естъ точно и строго држанъ реда и запта. Заптъ е подпора ученя и напредованя добродѣ- тельима, а редъ е душа сваке добре школе. Планъ пре- даваня ние само за то, да на зиду прикованъ стои, него онъ е свакидашњи часоказъ учителѣвъ, на кои онъ гледати, и когга се придржавати мора, ако е радъ да му посао напредуе. Ко се недржи реда у предаваню; ко при томъ и ствари свое школске и учебне у реду не- држи; тай никадъ временомъ на край неизиђе, и сваг- да се тужити мора, да нема доволно времена за по- свршивати све оно, што се одъ нѣга изискуе. У посл- едњимъ броввима Школскога листа одъ године 1858. и у првымъ броввима одъ 1859. показанъ е редъ и путъ, когъ се нашъ учитель при предаваню држати има; тамо су особито изъ Християнске науке за по- четнике, забележене и свакидашњи лекцие. Тога реда и тога упутства ко се годъ држи, тай ће съ временомъ школскимъ башъ како валя на край излазити моћи, и опетъ ће му ученици више и бољ научити, него кодъ онога, кои се заузме съ еднимъ посломъ непазећи на меру и на време, па текъ и неосети како часови школ- ски брзо прођу, а онъ инакъ съ дѣцомъ ништа урадио ние.

Найвише учителя има, кои съ вечбанѣмъ у механич- номъ читаню по читаве сате проводе, непазећи ни ма- ло, служи л' то на изображенъ умне и душеве снаге дѣчие, ил' ихъ навади на унилоствъ и непажню. Читаво ято веселе и живе дечице сѣди у скамияма гледећи ед- нако у кнѣйгу, али они гледе само мртва писмена, а на живый смисао онога што читаю и не мисле. Духъ се нѣиховъ покрай таковога читаня одмара ил' управо ре- ћи успавлюе. Учитель, кои често овако механички дае читати у својой школи, губи съ тымъ много времена,

И сво таково читанѣ иде у ветарѣ. Само оно што се добро схвати, позна и разуме, може у глави детиој заостати, и у животу плода принети. Часови читаня, имаю быти особито плодотворни а то ће текъ онда быти, ако се учитель постарао буде разяснявати дѣци оно, што неразуму, и после свакогъ одсека испытивати дѣцу о смислу оне матеріе, кою су прочитали. Овимъ начиномъ ће се истина манѣ предмета прочитати моћи, али оно што се прочита прећи ће у крвѣ и у сокѣ дечій, по-статће нѣиховомъ душевномъ собственошћу и служитће имъ на умноженѣ користныхъ знаня, припитомленѣ срдца, и изображенѣ ума. Шта намъ помажу найболя вла, ако ихъ желудацъ нашъ неможе сварити; шта ли помажу дѣтету найлепше и найкраснѣ науке, ако нестои покрай нѣга онај, кои ће га свакиј часъ съ любовію вешто питати: „Разумешъ ли ты збіля што читашъ?“

Гдекои учительи налазе задовољство у многомъ говору, па кадъ се упусте говорити, чисто заборавае, да имаю предъ собомъ дѣцу, коя по своіој нарави нису кадра многе предмете уданпутъ схватити, и коя само онда съ пажњомъ науку слушаю, кадъ знаду да сваки часъ запитана быти могу. Добаръ ће учитель дакле науку у кратко предавати и одма дѣцу испытивати, да се увери есу л' пазила, и шта су научила; а где се годъ нада да ће дѣца сама одговорити моћи на нѣгово пытанѣ, ту е найболѣ да имъ ништа неговори, него да ихъ одма пыта.

Свакиј добаръ учитель треба да се приправи за предаванѣ, да небы морао у школи предъ ученицима шепртльити, натезати и съ тымъ време губити.

Безъ свакидашнѣга приуготовленя немогу како валя отправляти свое дужности ни сами вештии и искуснии учительи, а за младе и нове учителѣ оно е неизоставно и особито нужно. Шта љу я данасъ или сутра у школи предузимати? и — како љу радити, да

моя наука на користъ и свестрано изображенъ моихъ ученика найболъ и najlepше дѣйствуе? — то су пытаня, коя честитъ учитель свако ютро и вече, свако пре и после подне самъ себи задавати, и на коя своимъ трудомъ и приправлянъмъ валяно одговорити има пре него што у школу пође. Тако поступаюћи доћи ће учитель свагда приправлѣнъ за свое предаванъ у школу, а съ тымъ ће и лакше и болъ предмете свое предавати, и дѣца ће га свесрдние и радије слушати, болъ ће га разумети, и иматће одъ школе праву ползу, коя ће се на велику учителъву радостъ на скоро показати.

(Свршиће се).

Кратакъ прегледъ землѣписа.

(За најстарию децу.)

(Продуженъ).

4. А з и я.

Границе: На северу ледено море, на истоку велики Океанъ, на югу индиски океанъ са нѣговимъ заливима, на западу арапски заливъ, землѣузъ Суецъ, средиземно море, црно море, и Европа.

Ширине на висинама и планине. Ширина и пустина Гоби, има на югу планину Хималаю, на истокосеверу амурска брда, на северу планину Алтай, одъ коѣ се пружаю гране до полуострва Камчатке, а на западу брда Белуръ и Хиндукъ. На Хималаи е врѣ Давалагиръ преко 26000 стопа високъ, една одъ највиши висина на земљи.

Ширина Иран има на северу планину Албуръ низъ касписко море, и планину Хиндукъ; на истоку Соли-

манову планину на Инду; на югу и западу брда на персискомъ заливу и реци Тигрису.

Ширина Ђрменска, на нъой изтичу реке Тигрисъ и Еуфратъ, на нъой еибрдо Араратъ.

Са овимъ ширинама стое у свези: планине кавкаске између каспскогъ и црногъ мора; планине таурске и антитаурске у малој Азији; Ливанъ, на средиземномъ приморю у Сирији; Синај и Хоривъ између оба северна залива црвеногъ мора; Уралъ између Сиберие и европске Русије: Гачъ, и Виндија у Индостану.

Равнице около ширине Гоби: на северу и западу Татарска и Сиберия, на истоку Хина, на югу Индостанъ.

Ђзера и реке: највећа су Ђзера каспско и аралско.

Највише се река разлива са околине Гоби и то на югъ: Индъ ил' Синдъ, Гангъ, и Брамапутра, све три у Индостану ил' предњој Индији; Иравади и Камбоџа обе у стражњој Индији.

На истоку: Јанчекиангъ илъ плава река и Хонго илъ жута река обе у Хини: Амуръ у Манџурској, изливају се у велики Океанъ;

На северу: Лена, Ђнисей и Оби све три у Сибирији, изливию се у северно ледено море;

На западу; Суръ и Аму обе се изливају у аралско Ђзеро.

Са Ђрменске власине изтиче Еуфратъ и Тигрисъ, које обе сповне подъ именомъ арапске реке Шателарабъ у персиски заливъ утичу.

Земљъ и градови. Русиске су земљъ: Сиберия и њни градови Тоболскъ и Иркутскъ. Полуострво Камчатка са пристаништемъ Петропавловскимъ, и неке одъ курилски острва; земљъ черкеске између реке Урала и Иртиша; и Кавказија са градовима Тифлисъ и Ериванъ.

Турске су земљ: Мала Азия илѣ Леванта и нѣнѣ градъ Смирна; Ерменска са градомъ Ерзеромъ; земљ на Еуфрату и Тигрису, са градовима Багдадъ и Басора; Сирия са градовима Дамашкомъ и Алепомъ, Палестина са Ерусалимомъ; острво Кипаръ у средиземномъ мору; Арапска са градовима Мека и Медина и Мока; а само в Аденъ енглески.

Персија илѣ западни Иранъ са градовима Таурисъ Техеранъ и Испаханъ; и источни Иранъ са државомъ Афганистанъ и градовима: Кабулъ и Ератъ, и држава Белудистанъ и градъ Келатъ.

Слободна татарска на Суру и Аму рекама, и градови Бухара Самаркандъ и Кива.

Индостанъ илѣ предян Индији, највише е енглеска, са градовима Калкута на Хоглаю едномъ ушћу реке Ганга; Мадрасъ на источномъ, и Бомбай на западномъ приморю. Енглеско е и острво Цайлонъ и Трангвебаръ.

Португалско е: Гоа и Диу, а француско Пондичери.

У стражњој Индији има: 1, држава бирманска и градови Ава и Умерапура. 2, држава Сиямъ и градови Банкокъ и Сиямъ. 3, источни край зове се Аннамъ са државама Тонкинъ и Кохинкина. 4, полуострво Малака са градомъ Малака и Капъ Романиа. 5, Острво и градъ Сингапора на југу Малаке.

Царство Хинеско, коемъ припада: Хина са градовима Пекингъ, Нанкингъ и Кантонъ; само в острво и варошъ Макао португалско, а острво Хоанконгъ кодъ Кантона енглеско. Тибетъ поделѣнъ е на велики и мали са градомъ Лаа. Монголска, Манџурска и полуострво Кореа на великомъ Океану и острва Хайнанъ и Формоза.

Царство Јпанско састои се изъ сами острва;

найвећа су: Нипонъ са градомъ Едо; Кјусио са градомъ Нангасаки; и нека одъ курилски острва.

Острва Заиндиска, леже између Заиндие и Аустралије, и поделѣне су на више рпа:

1. Велике Сунде: Суматра, Јава са градомъ Батавија, острво Борнео и Целебесъ.

2. Мале Сунде, источно одъ Јаве, Флоресъ, Тиморъ и пр.

3. Молуке између Целебеса и нове Гинее као: Церамъ, Амбоина, Чилоло и пр.

4. Филипине, као Манила и пр.

(Продужиће се.)

Царство Ћорави.

У стара доба бияше една земља, где сви люди Ћорави и разроки ил' сасвимъ слепи беше, и ромо ходити за највише воспитанъ држаше.

Еданъ странацъ здрави очию и ногу дошавъ ту и опазивши то, помисли у себи: теби ће се овде сви дивити, докъ виде како лепо ходишъ и гледашъ, те подиже главу јошъ већма негъ досадъ и поче јошъ поноситије ходити; али текъ што га они опазеше, сташе се сви изъ гласа смејти и викати: „гле како та будала ходи, дела научите га, како ходити ваља.“

Узалудъ се странацъ браняше говорећи имъ, да башъ они ружно ходе и гледе, и да се они одъ тога одучити имаю. Ови надигше јошъ већу вику, и онъ у тој слепой земљи оста изсмеянъ —

Тако учини навика, да се и нама наша зла допадну, особито изъ детинства и младости научена, и онда намъ узалудъ мудрии казую да грешимо, мы држимо нѣи за луђе зато, што су паметнији одъ насъ.

Соломонова звезда.

У ово 25 писмена има 6 речи. 1-ва е речь одъ 2 слога, а тако и 2-а и 5-а и 6-а само е 3-а са 3, а 4-а са еднимъ слогомъ и еднимъ гласомъ. у 1-ой речи има 6 гласова, а тако и у 3-ой, у 5-ой има 5, у 6-ой 4; у 2-ой 3, у 4-ой еданъ гласъ.

Све речи садрже у себи први и најглавнии законъ за децу. Ко ће изчитати? Писмена су разметнута по закону звезде.

На фондъ Школскога Листа приложили су у Стејановци: гг. Јоакимъ Николаевићъ 2 ф., Душаиъ Св. Николаевићъ 5 ф.; Теодоръ Петковићъ 2 ф.; Стеванъ Николаевићъ 1 ф.; Веселинъ Вас. Николаевићъ 1 ф.; Петаръ Тан. Николаевићъ 2 ф.; Влайко Илићъ 1 ф. — Свега 16 ф. а. вр. —